

IX. Stretnutie „Priateľov bl. Márie Celesty Crostarosa“ 12. 5. 2018 Kežmarok - dopoludnia

Eucharistia – zdroj a vrchol celého kresťanského života.¹

Modlitba: Pane Ježišu, ďakujeme Ti, že aj dnes si nás tu pozval, aby sme otvorili naše srdcia na Tvoje Slovo, na Tvojho Ducha Svätého. Pane hovor k nám, nenechávaj nás samých, potrebujeme Ťa, lebo Ty si náš život, Ty si naše svetlo. Ježišu, ďakujeme Ti za tvoju živú a skutočnú prítomnosť v Najsvätejšej sviatosti. Nech naše srdcia sa Ti neustále klaňajú a predovšetkým milujú! Prosíme o mocný príhovor Tvojej a našej Matky Márie, sv. Jozefa a blahoslavenej Márie Celesty. Ty sám sa dotýkaj našich srdc a otváraj nás na všetko, čo nám dnes chceš podarovať. Amen!

Verme, že čas strávený s Bohom a pre neho, nikdy nevyjde nazmar! Ten najväčší úžitok budeme mať my sami, pretože čas, ktorý investujeme do rozvíjania nášho duchovného života, je z Božej perspektívy vždy našou výhrou! Potrebujeme dýchať, potrebujeme jesť, spať, ale nadovšetko potrebujeme Boha, potrebujeme rozvíjať a posilňovať našu vieru, nádej a lásku. Tak, ako neustále dýchame a naše srdce neustále bije, potrebujeme každý deň počúvať Boha a rozhodovať sa pre neho. Neustále ho dávať do stredu a nie na okraj nášho života!

Počas našich stretnutí prechádzame postupne najdôležitejšími aspektmi spirituality bl. Márie Celesty Crostarosy, talianskej mystičky, ktorej Pán povedal, že ju chce urobiť matkou mnohých duší, že chce dať poznať, prostredníctvom nej, mnohým dušiam Otcovu lásku. Matka Celesta je nám Ježišom daná ako naša pomocníčka a priateľka, ktorá chce celú našu pozornosť sústrediť na Ježiša. Aj keď na našich stretnutiach veľa citujeme jej slová, počúvame jej osobnú skúsenosť, s ktorou sa s nami delí, to všetko nás upriamuje na Ježiša. Je veľa chodníkov, ktoré si môžeme vybrať, ale Cesta je iba jedna jediná a ňou je Ježiš! Preto potrebujeme v našom živote blízkosť a pomoc svätých. Ich poslaním je nás neustále povzbudzovať a zapalovať, keď sa nám nechce kráčať, keď slabneme v boji, keď pochybujeme, strácame nádej, hasne v nás láska... Oni sú akoby Božím majákom na mori nášho života, ukazujú správny smer. Dovoľme im, aby nám pomáhali, pretože v nich je oslávený Boh. Keď počúvame to, čo nám hovoria, sme ochotní a otvorení pre ich rady a odporúčania, keď sa ich snažíme uskutočňovať, už týmto vnútorným postojom chválime Boha!

Dnes sa započúvame do jej slov o Eucharistii, kým bol pre ňu Ježiš ukrytý pod spôsobom chleba a vína. Jej texty sú pre všetkých nás veľmi cennou a praktickou pomôckou pre náš každodenný život.

Ale prv ako sa ponoríme do tejto témy, krátky exkurz do nedávnej minulosti, ktorá súvisí s našou témou.

Rok 2005 bol pre celú Cirkev, pre nás redemptoristky a zvlášť pre našu komunitu výnimočným a veľmi významným rokom. Nevieť či sa Vám niečo pripomína ☺? Rok 2005 bol Jánom Pavlom II vyhlásený za rok Eucharistie, Ján Pavol II. v tomto roku v apríli odišiel do domu Otca, potom sme sledovali zvolenie Benedikta XVI. Pre našu rehoľu to bol tiež významný rok – slávili sme 250. výročie smrti – narodenie sa pre nebo – Márie Celesty. Tento rok bol pre väčšinu z nás posledným rokom stráveným v našom poľskom materskom kláštore v Bielsku – Bialej, kde sme sa pripravovali na založenie novej komunity na Slovensku. 17. mája sme pricestovali do Kežmarku. Na druhý deň 18. mája sme ešte v provizórnych podmienkach – ale už v tomto kláštore slávili prvú sv. omšu. Začali sa písať dejiny slovenských redemptoristiek v Kežmarku...

Keď sa modlíme žalm 68, sú tam také slová: Vrch bášanský je vrch Boží, pohorie Bášanu má veľa štítov. Prečo vy, strmé štíty, závidíte vrchu, na ktorom sa Bohu zapáčilo prebývať? Ved' Boh tam bude bývať naveky...² Máme pred očami veľkolepé Tatry – náš malý vršok sa nemôže s nimi merať a jednak! Bohu sa

¹Druhý Vatikánsky koncil, dogm. konšt. Lumen gentium, 11

²Ž 68, 16- 17

zapáčilo práve tu, na tomto vrchu prebývať! Bohu sa zapáčilo, tu na tomto mieste postaviť svoj príbytok, kde chce byť so svojim ľudom, kde chce ich posilňovať, kde chce im zjavovať svoju lásku...

Čiže v roku Eucharistie, 250. roku od smrti bl. Márie Celesty bol 17. júla otcom biskupom Františkom Tondrom slávnostne konsekrovaný, posvätený tento chrám. A v rámci úvodu ešte jeden detail, nie nepodstatný: V centre celého kláštora je kostol a presnejšie oltár. OLTÁR je stredobodom nielen nášho chrámu, ale celého kláštora a jeho okolia. Všetko sa odvíja práve z tohto miesta. Oltár z kameňa zdôrazňuje večnú, trvalú, božskú prirodzenosť Krista. On je „kameň“, ktorý stavitelia zavrhlí, a predsa sa stal uholným kameňom. Oltár zároveň symbolizuje Kristovo prebodnuté a otvorené Srdce, z ktorého vyšla krv a voda, na ňom sa každý deň sprítomňuje Kristova obeta nekrvavým spôsobom. Pri pohľade zhora má oltár tvar na polovicu prelomenej hostie - symbol obetovaného a podarovaného Kristovho života. Oltár je symbolom samého Krista, ktorý je prítomný uprostred zhromaždenia svojich veriacich ako obeť prinášaná na naše zmierenie a zároveň ako nebeský pokrm, ktorý sa nám dáva.³ Tu prichádzame a pijeme z tohto prameňa živú vodu, ktorá prúdi do večného života!

Ako som povedala, v roku Eucharistie sme slávili 250. rokov od smrti bl. Márie Celesty. Zdôrazňujem túto súbežnosť, pretože Eucharistia bola pre Máriu Celestu veľmi podstatnou súčasťou života, jej stredobodom. Mnohí ju nazývajú mystičkou Eucharistie 18. storočia. Všetky dôležité udalosti sú v jej živote späté s Eucharistiou, po svätom prijímaní jej Ježiš zjavuje reguly a svoju vôľu, aby v Cirkvi vznikla naša Rehoľa, ktorá bude živým sprítomnením jeho lásky voči každému človeku. Pre Matku Celestu každé sv. prijímanie bolo stretnutím s Kristom, skúsenosťou hlbokkej premeny, až mohla povedať tak ako sv. Pavol: Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus!⁴

Eucharistia v živote a písmach bl. Márie Celesty – postoje srdca.

Už mnohokrát sme si povedali, že Mária Celesta je veľmi zaľúbenou ženou. Preto reaguje priam vášnivo, nadšene, impulzívne, nie je skúpa na slová, ktorými chce vyjadriť to, čo sa len veľmi ťažko vyjadruje. Pochádza to iste nielen z jej južanského temperamentu, ale predovšetkým z jej vrúcneho, osobného vzťahu s Ježišom. Matka Celesta nás vedie k tomu, aby sme si uvedomili, že v Eucharistii sa dotýkame Ježišovej tajomnej a nepochopiteľnej lásky, lásky tichej a veľmi, veľmi pokornej. Čo nám teda ostáva? S vierou súhlasiť s týmto tajomstvom a zamilovať si ho celým srdcom. Ten, kto miluje, pochopí viac. K tomuto tajomstvu treba nám pristupovať s láskou a s pokorným srdcom! Myslím, že toto nám chce povedať cez slová, ktoré napísala. V nich môžeme postrehnúť jej najčastejšie sa opakujúce postoje srdca vo vzťahu k Eucharistii:

1. Úžas a vd'ačnosť.

Tento postoj je pre ňu priam charakteristický. Voči veľkosti daru – a ona si uvedomuje, že to, čo jej Boh dáva je darom, že všetko je darom jeho milosrdnej lásky – stojí akoby v nemom úžase a vd'ačnosti!⁵ Musíme priznať, že nás dnes veľmi ohrozuje rutina. Zvykli sme si chodiť do kostola, tak ako chodíme na nákup, do práce atď. Fyzicky sme tu v kostole, na sv. omši, ale myšlienkami a srdcom ďaleko. Ak nevnímame, nechápeme, čo sa slávi, čo sa deje počas sv. omše, tak naša vd'ačnosť bude na bode mrazu, lebo ak nechápeme, nerozumieme, ako za to máme ďakovať a nehovoriac o úžase.

Poznávajme svoju vieru, aby sme neboli duchovnými analfabetmi. Láska rastie skrze poznanie a poznanie vedie k láske. Eucharistia, sv. omša nemá byť pre nás iba zvykom, povinnosťou, ale skutočným stretnutím s Kristom! Myslím, že naša vd'ačnosť a schopnosť žasnúť je takým „teplomerom“ našej viery, nášho vzťahu s Ježišom. A treba povedať, že vždy v tomto smere môžeme ísť hlbšie a hlbšie. Naša viera, naša láska bude stále nedostatočná, malá, slabá, cítíme to ... a preto si vyprosujeme schopnosť žasnúť (o tomto veľmi často hovorí Sv. Otec František), všímavosť a vd'ačnosť.

³ KKC 1383

⁴ Gal 2, 20

⁵ Por. Rozhovory duše s Ježišom, s. 134, 136

➤ *Ó, nekonečný Bože, aký si obdivuhodný vo všetkom, čo činiš! Kto ťa môže v plnosti pochopiť a vzdať ti náležitú úctu? Ako tiež možno uveriť, že ty, môj Pane, tak vysoko vynášaš človeka, hoci je len biednym pozemským stvorením? Vynáša ho nielen k výšinám duchovnej čistoty, ale do života svojho nestvoreného Bytia, aby si ho krmil svojím životom, svojou podstatou. Ako vysoko povznášaš to stvorenie, ktoré si stvoril z ničoho. Stojím vždy v úžase a v pomykove pred tvojou láskavosťou a nekonečnou dobrotou, keď premýšľam o tvojom uponížení, len aby si nám preukázal lásku a obdaroval nás milosťami. Túžiš po hlbokoj dôvernosti, chceš byť s nami zjednotený viac než duša s telom, viac než špik s kosťami.*⁶

Ježiš túži po hlbokoj dôvernosti s nami! Ježiš chce nám preukázať lásku a obdarovať milosťami! Nebráňme mu v tom. Ak už nič nerobíme, tak mu aspoň nebráňme, neprekážajme. ☺

Ján Pavol II. sa nám zveril so svojím zamilovaním sa do Eucharistie: „Rok Eucharistie sa rodí z úžasu, s akým sa Cirkev stavia k tomuto prevelkému tajomstvu. Je to úžas, ktorý neustále preniká aj moju dušu“⁷

2. **Najväčší dar.** Dar Eucharistie je najväčším darom, lebo ním je sám Darca!

➤ *Všetkým mojim stvoreniam som daroval najväčší zo všetkých darov – dal som im seba samého vo vtelení a v Eucharistii. Tieto dva dary obsahujú všetky dobrodenia každého daru, ktorý je v mojom bytí.*

➤ *Spomedzi všetkých zázrakov, ktoré Ježiš vykonal, to, že nám zanechal seba samého v Najsvätejšej Sviatosti prevyšuje všetky zázraky jeho božskej lásky voči nám.*⁸

➤ *Láska moja, hanbím sa za to, že tak málo po tebe túžim, ba že často vôbec nedoceňujem dar, ktorý mi dávaš. Mnoho ráz som z vlastnej viny nemohla pristúpiť k tvojmu svätému oltáru a prijať ťa ako svoju lásku a život. Veľakrát som ťa neprijala iba z lenivosti. Niekedy ma premohol akýsi falošný nepokoj a inokedy som podľahla pokušeniu a nechala zvíťaziť nepriateľa, čím som sa pozbavila tohto veľkého daru. Ba stalo sa aj to, že som ťa nemohla prijať kvôli svojej hlúposti a pýche, ktorá mi bránila pokoriť sa a zniesť nejaké protirečenie alebo umŕtvenie. Láska moja, zo srdca ľutujem, že som ťa urazila tým, že som tak málo po tebe túžila. Veľa rokov svojho života som prežila vlažne a bez záujmu o svoj duchovný rozvoj a rast v čnostiach. Moja nevďačnosť ma veľmi bolí a zahanbuje, ale s pomocou tvojej milosti sa chcem zmeniť.*⁹

Eucharistia je tým najväčším darom, lebo ním je sám Darca! Ak sme prijali Darca s ním máme všetko! Vtedy môžeme povedať: Pán je môj Pastier, nič mi nechýba. Ak je Pán s nami, s Ním nám nič nebude chýbať!

Eucharistia je nezvyčajný Boží zázrak! Kiežby ma tento zázrak očaril. Ale k tomu je potrebné, aby som videl, že všetky ostatné dary sú pomimutelné, nie sú hodné toho, aby som sa k nim pripútal, aby v nich zakotvilo moje srdce. Hľadiac týmto spôsobom na pomimutelnosť sveta, môžem zatúžiť po Tom, ktorý jediný – nepomimutelný – môže uspokojiť životnú potrebu môjho života, potrebu byť obdarovaný, potrebu milosti.¹⁰

3. **Prejav Božej lásky voči mne – moja hodnota a veľkosť.**

Matka Celesta poznáva, že práve v Eucharistii máme hmatateľný „dôkaz“ vzťahu Boha voči nám. On už nám preukázal svoju lásku do krajnosti, keď za nás zomrel, avšak On išiel, zašiel ešte ďalej: chcel s nami zostať naveky. Ostáva ukrytý, pokorný a tichý. Ježiš nám v Eucharistii dáva svoj život, premieňa nás...

⁶ Stupne modlitby

⁷ Apoštolský list Mane nobiscum Domine 29

⁸ Záhradka, meditácia 4. júna

⁹ Tamže, s. 18

¹⁰ T. Dajczer

➤ *Vchádzam do svätokrádežných srdc, ako aj do milujúcich duší, lebo túžim rodiť dobro v každom srdci a **dať sa všetkým**, hoci pri tom znášam tisíce urážok od nevďačníkov. Pozri, dcéra, ako rovnako **milujem všetky duše, a túžim po jedinečnom dobre každej z nich**. Nemôžem konať inak, lebo moja dobrota je nekonečná.¹¹ Veľká je tvoja dôstojnosť, moja milovaná nevesta, a veľká je moja láska k tebe.¹²*

Ježiš je najkrajší spomedzi všetkých ľudských synov... Boh nás stvoril krásnymi, každá duša vyšla z jeho rúk nádherná, krásna. Ak sme s Ním stávame sa krásnymi, vraciame sa k tejto našej prvotnej kráse, On v nás obnovuje to kým tak naozaj sme v hĺbke, v podstate našej bytosti!

Boh, ktorý je do mňa zamilovaný, je v Eucharistii pre mňa stále prítomný a stále dostupný so svojou nekonečnou mocou a láskou.

Ján Pavol II. povedal, že vo svätom prijímaní nie ty prijímaš jeho, ako on prijíma teba. Prijíma ťa takého, aký si. Prijíma, to znamená akceptuje a miluje.

4. **Pozvanie k viere a dôvere.**

Matka Celesta si vo svojom živote uvedomuje o koľko darov „prišla“ kvôli svojej neviere, nedôvere. Preto ako dobrá vychovávateľka nás pozýva, aby sme nepremárnili milosti, ktoré nám Boh dáva.

➤ *Pristúp so živou vierou, odvahou a s dôverou a prijmi eucharistický chlieb. Sýť sa telom nepoškvrneného Božieho Baránka, vezmi ho do náručia svojej duše a svojho srdca, plného svätých túžob, a Boh Otec ťa požehná a odpustí ti hriechy. Takto sa staneš krásnou, bielou, čistou holubicou, ozdobenou zásluhami a čnosťami Syna lásky. Máš však malú vieru, a preto ho prijímaš iba občas. Neveríš mu, a preto nedostávaš milosti, ktoré udeľuje tým, čo v neho dúfajú. Nie si schopná dostatočne dôverovať, pretože sa nechávaš oklamať nepriateľom, ktorý pod rúškom falošnej pokory upriamuje tvoju pozornosť iba na tvoju úbohosť a hriechnosť. Tvrdohlavo počúvaš bludné výčitky a temné myšlienky, ktoré ti vnúka diabol. Nenechaj sa oklamať. Ak si slepá, Ježiš bude tvojím svetlom. Ak si hriešna, Ježiš zaplatí tvoje dlhy. Ak si chladná, Ježiš ťa rozohreje a zapáli v tebe oheň svojej lásky. Ak ti chýbajú čnosti, choď k prameňu nekonečného bohatstva a on ťa zaodeje. Ak si želáš čo najskôr dosiahnuť dokonalosť, on bude tvojou večnou svätosťou. Pristúp s dôverou a dostaneš to, po čom túžiš.¹³*

Najlepšou knihou o Eucharistii je samotná Eucharistia. Nie je potrebné, aby sme úplne porozumeli, čím je táto Najsvätejšia sviatosť, pretože jej tajomstvo je nepochopiteľné. Eucharistická prítomnosť je jediná svojho druhu. Sviatosťná prítomnosť, ktorá trvá v čase, zároveň tento čas presahuje; vďaka eucharistickým spôsobom jestvuje v priestore a zároveň tento priestor prekračuje. Ťažkosť viery spočíva v tom, že pre veriaceho človeka musí byť reálnejšie to, čo nevidí, ako to, čo vidí. Nejestvuje iný prístup k Bohu, ktorý je prítomný v Eucharistii, ako prístup vierou! Preto sa svätá omša, na ktorej mám účasť, stáva testom mojej viery.

Eucharistia nie je iba kritériom mojej viery, ale aj mojej pokory a lásky. Aby som mohol porozumieť nezvyčajnému tajomstvu Eucharistie a mohol ňou žiť, musím mať vieru dieťaťa a byť malým. Je udivujúce, s akou láskou sa Spasiteľ skláňa nad človekom, ktorý stojí pred ním v celej svojej bezradnosti, malosti a chudobe. Takýto človek vzbudzuje obdiv samého Boha, podnecuje Krista k jeho nezvyčajnej modlitbe: „Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým. Áno, Otče, teba sa tak páčilo“ (Lk 10, 21).¹⁴

Modlíme sa, aby toto naša stretnutie nebolo len „prerozprávané“, ale aby sa toto tajomstvo – sám Ježiš v Eucharistii stal skutočne prameňom a centrom celého nášho života. Aby jeho život, pulzoval v každej našej bunke, aby sme sa sami stávali Eucharistiou – predĺžením jeho života lásky v nás.

Prizrime sa ďalším textom bl. Márie Celesty o Eucharistii ako o: *našom živote, očistení, obohatení a pokrme.*

¹¹ Rozhovory duše s Ježišom, s. 25

¹² Tamže, s. 37

¹³ Meditácie na obdobie cez rok, s. 21- 23

¹⁴ T. Dajczer

1. Eucharistia – náš život.

➤ *Hľa, aká si v skutočnosti – ako malé dieťaťko v matkinom lone, ktoré žije viac jej životom než svojim vlastným. Dieťa nerobí nič samo od seba, ale robí iba to, čo jeho matka, a kŕmi sa jej pokrmom. Takisto aj ty, dcéra! Ja som tvoja matka: zrodil som ťa v mojom lone, keď som stváral svet, a aby som ťa zachoval, chránim ťa vo vnútornostiach mojej večnej lásky. Tam ťa kŕmim a zahŕňam dobrou starostlivosťou. Sama od seba nedokážeš vykonať žiadne dobré dielo: sú nimi jedine diela tvojej matky. Keby si opustila jej lono, chýbala by ti životná sila a zahynula by si. Každý človek - pocestný /viator/ je ako dieťaťko, nedávno počaté v lone ženy. Ak ho príroda predčasne vyhodí z matkinho lona, prichádza o život a umiera. Rovnako sa deje s človekom - pocestným, ak sa oddelí od svojho pôvodu a počiatku. Chcem preto, aby si bola ako dieťa v lone svojej matky. Netúž po ničom inom, iba po tomto lone, ktoré ťa zrodilo a chráni ťa. Vtedy sa staneš slobodná od všetkého, čo je pre človeka nebezpečné. A твоjím lonom je úplné odovzdanie sa do mojej dispozície. Odovzdaj sa do starostlivosti a ochrany tvojej matky.*¹⁵

Dieťa pod srdcom svojej matky – to je veľmi silný obraz nášho života z Boha. Eucharistiou nás Ježiš živí svojim životom, dáva nám všetky milosti, všetky dary, silu, pokoj... Ježiš chce, aby sme boli ako to dieťa v lone svojej matky. Dieťa a matka sú prepojené krvným obehom. To, čo prijíma matka, prijíma dieťa. Ich puto je jedinečné, neopakovateľné...

V tomto obraze nás Matka Celesta vedie k podstate našej identity, vedie nás do najhlbšieho vnútra našej bytosti a nášho vzťahu s Bohom. Naša identita – Božieho dieťaťa, Božej dcéry alebo Božieho syna je neotrasiteľná!

Čím je vzťah matky s dieťaťom pod jej srdcom? Pomyslime si, čo to znamená, a čo to znamená pre náš život.

➤ *Žijem ako ratolesť spojená s viničom... žijem pevná a bezpečná v tebe, moje svetlo.*¹⁶

Naše spojenie s Ježišom nemôže byť iba chvíľkové, prechodné ale trvalé a neotrasiteľné. Život s Ježišom a v Ježišovi je jedinou podmienkou, aby aj náš život bol plodný, tvorivý, aby sme prinášali ovocie Ducha. Každá činnosť bez neho a mimo neho je prázdna, sterilná.

Vinič a ratolesť sú spojené životne a bytostne. Sv. Augustín hovorí: Nech si nikto nemyslí, že môže sám vlastnými silami prinášať aspoň nejaké ovocie. Pán povedal: Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; nepovedal, že bez neho urobíme málo, ale povedal: Bezo mňa nemôžete nič urobiť!

Ježiš je pravý vinič. A Otec je "vinohradník". Sú tu teda presne rozlíšené úlohy: Ježiš je vinič, ktorým preteká vitálna lymfa, Otec je vinohradník. Čo je v záujme vinohradníka? Aby vinič prinášal stále viac ovocia, evanjelista teda píše: "každú ratolesť na mne, ktorá neprináša ovocie, odrezáva. A každú (ratolesť), ktorá prináša ovocie, čistí", čiže výhonok, ktorý vsakuje túto životnú lymfu, a teda v Eucharistii prijíma Ježiša v podobe chleba a potom sa stáva chlebom pre druhých, prináša ovocie.

V pôstnych meditáciách Matka Celesta používa ešte jeden veľmi silný obraz: ako nás Ježiš oživuje a kriese k novému životu v Eucharistii, prijímanie Eucharistie je pre nás vstávaním z mŕtvych!

➤ *Zanechal si nám Eucharistiu ako pokrm a pamiatku tvojho umučenia a smrti. Takto sa živý pochovávaš do ľudského srdca, nakazeného hriechom nášho praotca Adama a mŕtveho pre hriech, aby mohlo vstať z mŕtvych a dosiahlo opravdivý život v tebe. Až do skončenia sveta sa ty, živý, z lásky pochovávaš do nás mŕtvych, aby sme mohli vstať z mŕtvych a žili novým životom milosti. Chceš ukrižovať a usmrtiť našu hriešnosť, aby v nás mohol rozkvitnúť Boží život lásky, aby si v nás mohol žiť ty sám.*¹⁷

¹⁵ Tamže, s. 107

¹⁶ Rozhovory duše s Ježišom, s. 149

¹⁷ Meditácie na Pôstne obdobie, s. 159

2. Eucharistia – naše očistenie

➤ *Ó, akým šťastím je pre teba spojenie, ktoré som s tebou uzavrel v mojej božskej láske... Keď sa s tebou spájam vo svätom prijímaní, ty sa vtedy skutočne premieňaš na mňa. Toto spojenie má nekonečné dôsledky, ktoré nedokážeš úplne pochopiť. Dcéra, keď som bol na svete, už len samotné dotknutie sa mojich šiat uzdravovalo chorých¹⁸. Hriešnici, ktorí na mňa upreli jediný pokorný pohľad, získavali odpustenie vín a trestov za svoje hriechy. Myslíš si, že inak vchádzam do srdc mojich milovaných duší, ktoré s pokorou a s láskou po mne túžia a chcú byť so mnou jedno? Prv, než ich pritiahnem k bozku mojich úst, očisťujem ich ohňom mojej lásky. Takto môj božský jas ničí škvrny, do ktorých bola duša nedobrovoľne stiahnutá svojou krehkosťou. Preto vždy, keď ma budeš prijímať vo svätom prijímaní, vzbud' si úmysel prijať nanovo v mojom srdci a skrze moju krv krstné rúcho¹⁹. A buď si istá, že vždy, keď vstúpiš so mnou do zjednotenia v láske, vyjdeš ešte krajšia a čistejšia.²⁰*

➤ *Ježišu, ty chceš, aby sme mocou tvojej drahocennej krvi boli neustále očisťovaní a aby sa v nás stále nanovo rozlievala tvoja božská láska.²¹*

Musíme byť neustále očisťovaní, lebo neustále hrešíme. Musíme neustále prijímať tento božský liek, lebo sme smrteľne chorí! K Eucharistii nemôžeme pristupovať preto, že sme si ju dobrým životom zaslúžili. Tento dar sme si ničím nezaslúžili, nikdy nebudeme dostačujúco milujúci, vďační, čistí, pre prijatie tejto sviatosti lásky!

Ak sme spáchali ťažký hriech, prv ako pristúpime k Eucharistii potrebujeme sviatosť zmierenia, potrebujeme k nej pristupovať pravidelne. A potom, čo najčastejšie pristupujme k sviatosti Eucharistie – Ježiš chce nám dať svoju lásku, chce aby v nás prúdil jeho život!

3. Eucharistia – naše obohatenie

➤ *Ani ty nemôžeš darovať Bohu nič cennejšie než svoje srdce, rozum, vôľu a pamäť a obetovať ich pri svätej omši spolu s Ježišom, Synom lásky. A ak sa ti zdá, že pre svoju úbohosť a duchovnú vlačnosť nie si hodná prijať Eucharistiu, obleč sa do Ježišových zásluh a čností. Takto sa obetuj spolu s Ježišom. Boh vtedy prijme tvoju obeť a tvoj dar mu bude príjemný a vzácny. Ako málo som doposiaľ čerpala z tohto daru! Ježišu môj, ako málo som ti dôverovala, ba stále ti nedôverujem dostatočne, a preto zostávam chudobná a biedna!²²*

➤ *Duša moja, ktorá žiješ v plnosti čias, v plnosti vykúpenia a čerpáš z ovocia a pokladov Boha - človeka, ty sa neraduješ? Nepodskakuje ti srdce od radosti, keď rozjímaš o vtelení Božieho Syna? Ako to, že nezošalieš z lásky k Človeku - Bohu, ktorý ti daroval všetky Božie poklady? Ako to, že nehoríš láskou, keď sa naňho pozeráš v Najsvätejšej sviatosti? On sa zatvoril do svätostánku, aby bol stále s tebou, aby počúval tvoje prosby a aby ti pomáhal. Môžeš ho nájsť vždy, keď ho potrebuješ, a to nielen preto, aby ti účinne pomohol v pokušeniach, ale aj preto, aby si ty utíšila jeho smäd po láske, aký stravuje jeho Božské Srdce, ktoré horí láskou k dušiam. On chce prebývať v dušiach a dávať im svoju milosť. Chce v nich nájsť zalúbenie.²³*

➤ *Ak si chudobná, chod' k tomu, ktorý ťa môže obohatiť. Ak si hriešna, chod' k tomu, ktorý ťa môže obmyť svojou presväťou krvou a zaplatiť tvoj dlh. Ak si slabá a bez čností, chod' so smelou túžbou k tomu,*

¹⁸ Porov. Mt 9, 20-22.

¹⁹ Porov. Zjv 7, 14.

²⁰ Rozhovory duše s Ježišom, s. 37

²¹ Záhradka, meditácia 4. júna

²² Meditácie na obdobie cez rok, s. 15- 16

²³ Tamže, s. 28- 29

*ktorý ťa môže zdokonaľiť, obdarit' milosťou a urobiť z teba nové stvorenie. Ak by si prijímala jeho telo so živou vierou a vrúcnu láskou, bola by si už dávno svätá.*²⁴

Tu chcem zopakovať, čo sme si povedali o sviatosti krstu: v Kristovi sme sa stali jeho spoludedičmi a Božími dedičmi! Zdá sa, že ako kresťania, sme ešte stále neprijali svoju skutočnú identitu a nežijeme naplno svoj krst, možno preto, lebo nevieme, nie sme si vedomí veľkosti darov a nášho povolania, našich práv a povinností. A už vôbec pravdepodobne nemyslíme na nejaké dedičstvo, ktoré nám patrí, ktoré je nám sľúbené, nielen tam vo večnosti, ale už tu v našej každodennosti a realite pozemského života. Naša večnosť začína už tu!

Bl. Matka Celesta píše, že Ježiš nám daroval všetky Božie poklady, všetky dobrodenia a milosti. Zatvoril sa do svätostánku, aby bol stále s nami, aby nás počúval, pomáhal. On chce prebývať v nás a dávať nám svoju milosť. Nemusíme o ňu žobrať, práve naopak – On žobre aby sme ju prijali, aby nás mohol pretvoriť v nové stvorenie. Eucharistiu prirovnáva ku vzkrieseniu – boli sme mŕtvi – a Ježiš nás nielen uzdravil svojou krvou ale vzkriesil! Podaroval nám svoje zásluhy, urobil nás svojimi priateľmi a dedičmi neba! V Eucharistii prijímame Ducha Svätého! Takto Boh sa prihovril Márii Celeste:

*➤ Boh sa stal pokrmom človeka, čo viac – životom človeka v Najsvätejšej Sviatosti oltárnej. Toto je skutočný zázrak Božej všemohúcnosti a milosrdenstva, v ktorom človek žije životom Boha... Moje milosrdenstvo nemôže byť väčšie, nemôžem dať väčší dar; moja všemohúcnosť už nemôže vykonať väčšie dielo, lebo dala vlastného Syna... Koľko dobier tu dostávaš... V Eucharistii je spása spravodlivých, tu je žriedlo, kde pijú svetlo, poznanie večných právd, tu sú ponorení do rieky lásky - jej veľkosť záleží od veľkosti nádoby; tu sa ponárajú v Bohu, aby prinášali hojné ovocie všetkých cností, zvlášť lásky k blížnemu; tu prijímajú Ducha Svätého a všetky jeho dary...*²⁵

- o Dochádza nám to? Aspoň trochu to nami hýbe?
- o Dovoľme, aby sa nás dotkli slová: Ježiš mi podaroval svoje zásluhy, urobil ma dedičom neba! Sme nie hocijaké deti – ale kráľovské!

4. Eucharistia – náš pokrm: nasýtenie nášho a Ježišovho hladu.

To, že Ježiš sýti náš hlad po láske, po pokoji, nádeji akosi ešte prijímame, Matka Celesta avšak ide ešte ďalej: Ježiš tíš nie len náš hlad po láske, ale keď ho prijímame, tíšime jeho hlad lásky po našej spásе! Ježišovo milujúce srdce túži po nás, chce byť nami prijaté a milované! Komentujúc Ježišovo pokúšanie na púšti takto píše:

➤ Rozjímaj o tom, ako diabol ponúka Ježišovi kamene, aby ich premenil na chlieb. Tieto kamene symbolizujú tvrdé srdcia hriešnikov. To sú najtvrdšie kamene, ktoré nemôžu utíšiť hlad po láske, ktorým trpí Ježišovo milujúce srdce... Duša moja, aj ty si bola tvrdým kameňom, ktorým Ježiš nemohol utíšiť svoj hlad lásky po tvojej večnej spásе, ale ani napriek tomu ťa nezavrhol... Namiesto toho svojím všemocným slovom a svojou božskou mocou premenil tvoje srdce z kameňa na chlieb na svojom božskom stole, aby sa takto mohol nasýtiť láskou tvojho hladného srdca. Zároveň ťa spojil so svojou božskou prirodzenosťou a zbožstvil ťa.

Obdivuj tento úžasný zázrak jeho všemohúcnosti a z celého srdca mu d'akuj. Bola si jedným z tých tvrdých kameňov, ktoré nepriateľ ponúkol Pánovi, aby nimi utíšil svoj hlad lásky, ktorý ho stravoval. A Pán na to odpovedal tak, že sa sám stal chlebom a dáva sa ti pod spôsobom chleba, aby si ty nikdy netrpela hladom lásky po ňom. Takto ťa sýti a živí svojím presväтым telom.

Čo povieš na tol'ké prejavy jeho nežnej lásky? Čomu sa podobá tvoje srdce: kameňu alebo chlebu, ktorý utišuje milostnú úzkosť tvojho Milovaného? Ježiš je láska a ak miluješ Lásku, zrodí sa v tebe život lásky.

²⁴ Meditácie na obdobie cez rok,, s. 21- 23

²⁵ Duchovné cvičenia, december – 18. meditácia

Ježišova božská láska bude vtedy výdatným pokrmom tvojho života a ty budeš jeho radosťou a pokrmom, ktorý nasýti jeho hlad lásky.²⁶

Myslím, že tieto slová sú možno pre nás „objavom“. Nielen Ježiš je našim pokrmom, ale ak sa sýtime Ním aj my sme jeho pokrmom, ktorý tíši jeho hlad lásky, jeho hlad po nás, po našich srdciach!

- *Ježišu, stvoril si ma na svoj obraz a podobu a nanovo si ma prijal k sebe v Najsvätejšej Oltárnej sviatosti, aby som sa tebou sýtala...Ježiš je mojím večným pokrmom života, jediným ovčincem, jediným Pastierom a my jeho ovečky ho krmíme mliekom lásky, ktorým nás On sám obdaroval.²⁷*

* * *

Na koniec nášho dopoludňajšieho stretnutia si zrekapitulujme, čo sme si povedali: Pripomenuli sme si, že Rok Eucharistie vyhlásený Jánom Pavlom II pripadol na 250. výročie smrti Márie Celesty. Povedali sme si o postojoch MCC vo vzťahu k Eucharistii:

1. úžas a vd'ačnosť;
2. vedomie, že sme boli obdarovaní najväčším darom;
3. prejav Božej lásky voči mne – moja hodnota a veľkosť
4. výzva k viere a dôvere.

Potom sme sa prizreli ďalším textom bl. Márie Celesty v kľúčí: Eucharistia - *naš život, očistenie, bohatstvo a pokrm.*

Popoludní pokračujeme v našej téme. Povieme si o ovocí prijímania Eucharistie.

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému...

²⁶ Meditácie na obdobie cez rok, s. 95- 96

²⁷ Cvičenia lásky na každý deň